

GIDS VOOR KRIJGSKATTEN

WARRIOR CATS

DE OORLOGEN
VAN DE CLANS

Baeckmans

*Voor William en Oliver, twee fantastische jongens
Speciale dank aan Victoria Holmes*

Oorspronkelijke titel: Battles of the Clans
© 2010 Working Partners Limited
Serie gecreëerd door Working Partners Limited
www.warriorcats.com

© 2020 Nederlandstalige uitgave: Baeckens Books NV, Mechelen
Uitgegeven onder imprint Fantoom

Tekst: Erin Hunter
Vertaling: Ans van der Graaff

Beeldmateriaal: Baeckens Books NV

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en /
of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 5924 760 4
NUR 283 284
D/2020/6186/17
YFP Kinderen / tieners: fictie: natuur- en dierenverhalen
YFH Kinderen / tieners: fictie: fantasy

www.warriorcats.be

GIDS VOOR KRIJGSKATTEN

WARRIOR CATS

DE OORLOGEN
VAN DE CLANS

vertaald door Ans van der Graaff

INHOUD

INLEIDING: HET VUUR IN ONS BLOED	p. 5
DEEL 1: TECHNIEKEN EN STRATEGIEËN	p. 9
DONDERCLAN: LICHTVOETIG IN HET WOUD	p. 10
SCHADUWCLAN: STIL IN DE NACHT	p. 30
RIVIERCLAN: STERK IN HET WATER	p. 50
WINDCLAN: TROTS IN DE STRIJD	p. 78
HEMELCLAN: BEHENDIG IN DE LUCHT	p. 92
DEEL 2: DE SLAGVELDEN	p. 111
DE MEERTERRITORIA	p. 112
DE WOUTTERRITORIA	p. 118
DEEL 3: BEROEMDE GEVECHTEN	p. 127
DE GROTE VERGADERING	p. 128
EEN TIJD VOOR GENADE	p. 130
HET VERHAAL VAN EEN ZWERFKAT	p. 138
HET GEVECHT TEGEN DE VOSSEN	p. 145
DEEL 4: IN HET HEETST VAN DE STRIJD	p. 157
EEN LANGE TRADITIE	p. 158
MIJN EERSTE GEVECHT	p. 160
DE DESERTEUR	p. 171
DE LEIDER DIE VREDE WILDE	p. 179
DEEL 5: DE NASLEEP	p. 193
CEDERHARTS LAATSTE WAARSCHUWING	p. 194
DE ZEGEVIERENDE CLAN	p. 196
DE VERSLAGEN CLAN	p. 200
SLOT: EENSTERS VAARWEL	p. 207

INLEIDING

HET VUUR IN ONS BLOED

HALLO ASVOET, wie zijn dit? O, je hebt een paar verdwaalde katten gevonden op de heide en ze willen me spreken? Laat ze dan maar gauw binnen in mijn hol, zodat ik ze kan bekijken. Jullie zijn geen Clankatten, toch? Ik herken jullie geur niet ... en ik ruik een poesiepoesgeur, als ik me niet vergis. Kijk maar niet zo bang. We bekleden onze nesten niet echt met de botten van poesiepoezen. Zien jullie wel? Alleen mos en veren. Botten liggen namelijk helemaal niet lekker. Ik ben Eenster, leider van de WindClan. En dit is het WindClankamp.

Jullie willen zeker iets weten over hoe het is om een WindClankat te zijn? Over de code waaraan we ons moeten houden en die ons de moed geeft om te overleven, over de Grote Vergaderingen, waarbij we tijdens volle maan met de andere Clans in vrede bij elkaar komen om samen te tongen en kennis en nieuws uit te wisselen. En de gevechten ... aha, de gevechten. Ik zie aan de schittering in jullie ogen dat die jullie het meest interesseren; de bloederige geschiedenis van

de vier Clans, de vechttechnieken waarin elke mentor zijn leerlingen traint.

Elke jonge krijger droomt ervan te mogen vechten. Hoe kun je je trouw aan de Clan beter bewijzen dan door je eigen bloed te riskeren? Het is de beste manier om verzekerd te zijn van roem en glorie? De grootste krijgers worden door elke Clan herdacht en door onze voorouders in de SterrenClan geëerd.

Maar denk nou niet dat krijgskatten alleen maar hunkeren naar vechten, bloedvergieten en de hitte van de strijd. Onze levens draaien om veel meer dan vechten alleen. We leven om onze Clan op alle mogelijke manieren te dienen, door verse prooi te vangen, door veilige, beschutte nesten te bouwen voor de moederpoezen en kittens, en onze schuld aan de oudsten af te lossen door voor ze te zorgen tot ze zich bij de SterrenClan voegen. Kijk om je heen: geen enkele kat bloedt of loopt mank door strijdwonden; alle vachten liggen plat en zijn glad, de haren staan niet in woede overeind; er klinkt geen woest gemiauw, alleen het snorren van moederpoezen die hun jongen voeden en het gemurmel van oudsten die verhalen vertellen.

Wat zeg je? Of ik weleens een kat hebben gedood in de strijd? Wat een vraag! Je hebt nog veel te leren over het gedrag van krijgskatten. De krijgscodice zegt: *Een eerbare krijger hoeft geen andere katten te doden om een gevecht te winnen.* Ook zonder bloedvergieten kan een overwinning worden behaald.

Een gevecht aangaan is de moeilijkste beslissing die een Clanleider kan nemen. Als ik mijn krijgers wegstuur om tegen een andere Clan te vechten, doet me dat meer pijn dan een klauw of tand die door mijn pels heen dringt. Een gevecht is altijd het laatste redmiddel en ik zal, net als alle Clanleiders, alles doen om te voorkomen dat het bloed van mijn krijgers of die van een andere Clan wordt verspild. Kom, poesiepoezen, ik zal jullie meenemen naar alle territoria en jullie voorstellen aan wat soms onze bondgenoten en soms onze vijanden zijn. Zo zullen jullie meer te weten komen over de gevechten van de Clans. Jullie hebben geluk dat de Clans nu in vrede met elkaar leven. Morgenavond is er een Grote Vergadering, dus velen van ons zullen nu alvast rusten voor de lange nacht en het bezoek aan het eiland.

Maar denk erom, we hebben onze klauwen en tanden niet voor niets, en mijn krijgers zijn net zo dapper en bekwaam als welke andere dan ook. Wanneer de tijd om te praten voorbij is, is een gevecht misschien de enige optie. En onthoud goed dat je de WindClankatten moet vrezen wanneer de strijdkreet *Krijgers, val aan!* klinkt.

DEEL EEN
TECHNIEKEN EN STRATEGIEËN

Baeckens

DONDERCLAN

LICHTVOETIG IN HET WOOD

- 🐾 **Leider:** Vuurster
- 🐾 **Commandant:** Braamklauw
- 🐾 **Medicijnkat:** Gaaiveder
- 🐾 **Jachtgebied:** woud
- 🐾 **Kamp:** steenholte
- 🐾 **Unieke vaardigheid in de strijd:** vechten in dicht struikgewas

BRAAMKLAUWS WELKOM

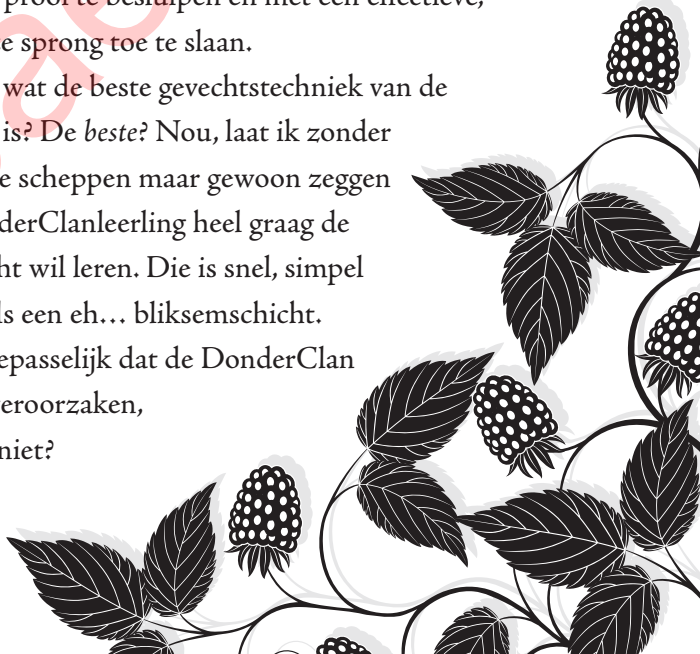

EENSTER? IS ER IETS MIS? WIE HEB JE BIJ JE? Aha, een stel nieuwsgierige poesiepoezen. Welkom bij de DonderClan. Ons kamp is aan de andere kant van die doornstruiken, beschermt door de stenen kliffen. Vergeef me dat ik jullie er niet mee naartoe neem. Ik heb alleen jullie woord en dat van Eenster dat jullie niet hier zijn om meer te ontdekken dan we bereid zijn te delen. Jullie willen meer weten over de gevechtstechnieken van

de DonderClan? Nou, kijk maar om je heen. Zien jullie de doornstruiken en varens die je het zicht belemmeren? Wij zien ze als mogelijkheden voor camouflage. Zo kunnen we de vijand verwarren door hem ongezien te omsingelen voordat we aanvallen. We zijn erop getraind in die beperkte ruimte te vechten, poot aan poot, terwijl de indringers nergens heen kunnen. We kunnen ons op de punt van onze staart omdraaien, kracht vinden om toe te slaan waar nauwelijks ruimte is om uit te halen, vanuit stilstand de vijand bespringen terwijl die zich nauwelijks kan verroeren. Vuurster is zelfs met trainingssessies in de bomen begonnen, zodat we als eekhoorns van tak naar tak kunnen springen en ons op de kop van onze vijand kunnen laten vallen terwijl die nog naar ons spoor op de grond zoekt.

Het woud is een fantastische plek om te vechten. Hier verbeteren we onze sluipvaardigheid, ons vermogen om ongezien een prooi te besluipen en met één effectieve, meedogenloze sprong toe te slaan.

Je wilt weten wat de beste gevechtstechniek van de DonderClan is? De beste? Nou, laat ik zonder al te veel op te scheppen maar gewoon zeggen dat elke DonderClanleerling heel graag de bliksemschicht wil leren. Die is snel, simpel en dodelijk als een eh... bliksemschicht. Het is wel toepasselijk dat de DonderClan onweer kan veroorzaken, vinden jullie niet?

SPECIALE GEVECHTSTECHNIEK

HOMMELPOOT LEERT DE BLIKSEMSCHICHT

‘HÉ, JONGENS! JULLIE ZULLEN NIET GELOVEN wat we vandaag bij de training hebben gedaan!’ Hommelpoot stootte tussen de doorns door en rende over de zonovergoten aarde naar de vlierstruik waar de oudsten van de DonderClan sliepen. Twee leerlingen, Duifpoot en Lindepoot, lagen buiten met Leeuwvlam en Snorre. Naast hen lagen de restanten van een muis en een lijst, nog warm en appetijtelijk, maar Hommelpoot was te vol van zijn nieuws om aan eten te denken.

‘Ga je het nog vertellen of moeten we ernaar raden?’ vroeg Lindepoot.

Hommelpoot knipperde met zijn ogen. ‘Muis en Doornklauw hebben ons iets geweldigs geleerd! Het is een aanval die de bliksemschicht wordt genoemd en het is fantastisch! Daarmee kunnen we geen enkel gevecht meer verliezen!’

Leeuwvlam snoof. ‘Er is meer dan één techniek voor nodig om een gevecht te winnen’, waarschuwde hij. ‘Maar je hebt gelijk; de bliksemschicht is heel goed om indringers te

verjagen, omdat het een snelle techniek is waarmee je de vijand verrast.'

'Net als de bliksem!' miauwde Hommelpoot. Duifpoot en Lindepoot keken hem niet-begrijpend aan. 'Het gaat zo', legde hij uit. 'Gaan jullie tweeën daar zitten.' Hij gaf ze een duwtje met zijn neus tot ze bij Leeuwvlam en Snorre vandaan schuifelden. 'Doe nu alsof jullie mijn territorium binnendringen.'

'Zijn wij ook vijanden?' vroeg Snorre op geamuseerde toon.

'Nee, jullie zijn de bomen waarachter ik me ga verstoppen. Eerst volg ik de vijandelijke patrouille door het bos.'

Duifpoot en Lindepoot keken met grote ogen toe terwijl Hommelpoot achter een van de oude katten neerhurkte en met zijn buikvacht tegen de grond dichterbij sloop.

'Je ziet eruit alsof je prooi besluipt!' zei Duifpoot.

Hommelpoot stak zijn kop boven Snorres rug uit. 'Dat is ook precies wat ik doe en jullie zijn mijn prooi!' Hij dook weer omlaag en zette nog een stap. 'Je had Doornklauw dit vanmorgen moeten zien voordoen. Hij kroop nog lager dan een slang! Geen enkele kat zou hem hebben zien aankomen.'

'Je zou af en toe ook eens naar Zandstorm moeten kijken', zei Leeuwvlam. 'Zij kan een muis opsporen vanaf de andere kant van het woud.'

Hommelpoot fronste. 'Bomen praten niet!' zei hij tegen de krijger. 'Dit is mijn demonstratie.'

Leeuwvlam tikte met zijn staart tegen Hommelpoots schouder en fluisterde: 'Sorry.'

Hommelpoot bereikte Snorres neus en strekte zijn nek tot hij Duifpoot en Lindepoot kon zien. Nog steeds tegen de grond gedrukt legde hij uit: 'Zodra we de vijand zien, sluipen we dichterbij tot we hem bijna kunnen aanraken. Dan wachten we op het bevel van de patrouilleleider – een geluidloos staartsignaal, natuurlijk – en slaan we toe!' Hij zette zich met zijn achterpoten af en sprong achter Snorre vandaan. Hij landde op Duifpoots flank, hield zorgvuldig zijn klauwen ingetrokken en gooide haar zachtjes omver. Daarna draaide hij zich om naar Lindepoot, richtte zich op zijn achterpoten op en sloeg met zijn voorpoten in de lucht. 'Hebbes!' miauwde hij.

Lindepoot trok met een oor. 'Denk maar niet dat je de angstaanjagendste krijger in het woud bent. Je hebt me niet eens geraakt!'

'Als het een echt gevecht was, zou ik mijn klauwen niet ingetrokken houden, muizenbrein!' zei Hommelpoot terwijl hij zich weer op alle vier zijn poten liet zakken. 'Dan zou ik je bijten en krabben en je met mijn achterpoten openhalen tot je om genade smeekte!'

Leeuwvlam onderbrak hem toen Duifpoot en Lindepoot hun ogen nog verder opensperden. 'Deze boom verbreekt zijn zwijggelofte om je eraan te herinneren dat je de nieuwe leerlingen geen nachtmerries hoort te bezorgen,' waarschuwde hij.

Hommelpoot legde zijn haren weer plat. 'Nou, jullie begrijpen het wel. We slaan hard, snel en allemaal tegelijk

toe om zo veel mogelijk verwarring te veroorzaken. Muissnor zei dat we de oren van de vijand kapot moeten krabben, omdat die het hardst bloeden, waardoor de indringers ernstiger gewond lijken dan ze zijn. Sluw, hè?’

Hij keek triomfantelijk naar de andere leerlingen. Duifpoot keek hem nog steeds geschrokken aan, maar Lindepoot leek minder onder de indruk. ‘Dat is geen vechttechniek’, klaagde ze. ‘Dat is gewoon de vijand aanvallen.’

‘Wacht, je hebt de rest nog niet gehoord’, miauwde Hommelpoot. ‘Dat is het slimste stuk. Na de eerste aanval geeft de patrouilleleider het bevel ons tussen de bomen terug te trekken. De vijand denkt dat we het opgeven! Maar we lopen niet ver weg. We wachten tot de indringers zich ontspannen omdat ze denken dat we in het woud verdwenen zijn om onze wonden te likken. Ze zullen niet verwachten dat we zo snel weer aanvallen, op dezelfde plek. De bliksem slaat immers nooit twee keer op dezelfde plaats in, of wel?’ Hij keek naar zijn publiek. ‘Nou?’ vroeg hij weer. ‘Eh, nee’, gaf Duifpoot hem gelijk.

‘Maar deze keer wel!’ zei Hommelpoot. ‘Zodra de vijand zijn waakzaamheid laat verslapen, slaan we weer toe, net zo hard en snel als eerst, in dezelfde formatie en met dezelfde aanvalstechnieken. Ha! Dat is wel het laatste wat die schurftige kraaivachten verwachten!’ Hij sprong vooruit met gestrekte voorpoten en stelde zich voor dat zijn tegenstanders voor hem ineendoken.

‘Sla twee keer op dezelfde plek toe en de vijand zal in paniek wegvlugten, wetende dat wij altijd en overal sterk genoeg zijn om twee keer aan te vallen. De DonderClan zal bekendstaan als de *BliksemClan*!’

WOUDAANVAL:

HOE DE DONDERCLAN HET VERRASSINGSELEMENT BEHOUDT

1. **Beweeg snel en communiceer met signalen.** Krakende twiggjes, geschrokken vogels en ruisende varens vertellen de vijand precies waar je bent.
2. **Blijf benedenwinds van indringers** zodat je geur je niet verraad.
3. **Kijk uit naar pas gebroken takjes, omgewoelde bladeren op de grond, prooiresten of plukjes vacht in een doornstruik.** Elk dier dat door het woud loopt, laat sporen achter ... sporen die je recht naar de indringers kunnen leiden.
4. **Houd je mond open om naar onbekende geuren te speuren.** Pas op: als je een geur opmerkt terwijl er geen wind staat, kan dat betekenen dat je vijand heel dichtbij is.

5. Een lichte pels is goed te zien tussen bruine of groene bladeren, dus zoek dekking in het dichtst begroeide deel van het woud. Blijf laag; de vijand zal uitkijken naar beweging op kophoogte, niet dicht bij de grond.

6. Laat geen kans voorbijgaan om je speurvaardigheid te verbeteren. Kittens sluipen in de kraamkamer op hun moeders af en bespringen haar met hun moszachte pootjes. Leerlingen springen vanachter struiken en boomstronken op elkaars rug. Dat zijn niet zomaar spelletjes. Ooit kunnen die vaardigheden wellicht je leven redden en je Clan helpen verdedigen.